

Perquè volem guanyar Sant Adrià?

Principis i compromisos per iniciar un camí

Els habitants de Sant Adrià de Besòs estimem la nostra ciutat. La seva diversitat, el seu esperit acollidor i obert, la vitalitat i el caràcter reivindicatiu de la seva gent. En els darrers anys, però, molt del què veiem no ens agrada. El creixement de les desigualtats i la precarietat, la vulneració de drets conquerits amb esforç, la venda irresponsable d'allò que és de tots, la manca d'un projecte col·lectiu il·lusionant. **Estem perdent Sant Adrià i volem recuperar-la.**

Per fer-ho bé, necessitem iniciar un procés que impliqui molta gent i que ens permeti treballar a partir d'objectius concrets. Aquest procés no pot començar amb un programa electoral tancat. **Les propostes per transformar la ciutat i les seves institucions s'han d'elaborar de manera col·lectiva.** A partir d'iniciatives ja existents, però també d'altres que haurem d'anar construint amb les millors veus dels moviments socials, veïnals i sindicals; amb tècnics i treballadors de diferents sectors; amb gent políticament organitzada, i amb la contribució de la ciutadania.

Tenim molt clar, en tot cas, quins són alguns dels **principis i compromisos bàsics** que han de guiar el nostre projecte.

1. Guanyar per garantir drets bàsics i una vida digna a tothom

A Sant Adrià hi ha un nombre creixent de persones que no poden satisfer les necessitats més elementals. No ho podem permetre. Les institucions municipals han d'emprar totes les seves competències i recursos per posar fi a aquesta situació.

El dret a una atenció sanitària de qualitat no pot ser un privilegi només a l'abast d'uns pocs.

Sant Adrià ha d'exigir a la Generalitat, què és qui té les competències, que garanteixi a tota la ciutadania una atenció sanitària gratuïta, universal, equitativa i eficient, així com no moguda per l'ànim de lucre. Cap persona pot ser exclosa de l'atenció sanitària per la seva situació administrativa: de la salut pública depèn la salut de totes i tots. S'ha d'actuar per posar fi a les llistes d'espera evitables i dotar de més recursos econòmics i humans l'atenció primària i la salut pública en general.

Volem una sanitat més humana, més justa i més personalitzada, orientada a les necessitats reals de les persones i no a la medicalització i a usos tecnològics injustificats.

L'Ajuntament ha de destinar més recursos a combatre els greus problemes de salut pública derivats de la venda i consum de droga en barris com La Mina.

Una educació pública i de qualitat és el futur de la ciutat. Arran de les retallades, s'ha reduït el professorat i el nombre d'auxiliars i vetlladors d'alumnes amb necessitats educatives especials. Les baixes es cobreixen tard i malament i ha crescut la ràtio d'alumnes per aula. Si volem que el dret a l'educació sigui un dret accessible a tothom, l'Ajuntament ha d'exigir a la Generalitat que s'incrementin els recursos humans i

econòmics per a l'escola pública, i que es corregeixi el tracte de favor que avui s'atorga a l'educació concertada.

Volem una ciutat sense segregació escolar. Una ciutat que aposti per les escoles de música, d'esports i per l'educació en el lleure. Una ciutat que doni importància a l'educació no reglada, com la educació social i esportiva. Volem que es prenguin mesures efectives contra l'absentisme escolar. Volem mantenir la gestió pública de l'escola bressol i, si calgués, crear-ne de noves afavorint la gestió familiar i comunitària. Apostem per mesures com la sociabilització de llibres a les escoles, que ajudin a reduir despeses a les famílies.

No hi ha existència digna sense habitatge digne. En un context de crisi com l'actual, l'Ajuntament ha de col·laborar amb els seus recursos per evitar els desnonaments, tal i com es va signar en l'acord del Ple on es va declarar "Sant Adrià ciutat lliure de desnonaments". Volem una política municipal que prioritzi l'habitatge social, de lloguer, cooperatiu o en cessió d'ús. Volem un registre exhaustiu de pisos buits i sancions efectives a les entitats financeres i als grans propietaris que facin un ús anti-social de l'habitatge.

El què demanem en matèria d'habitatge, sanitat o educació s'ha d'estendre als **serveis socials** i a altres necessitats bàsiques.

L'Ajuntament ha d'apostar per un benestar de proximitat, amb polítiques que actuïn contra els factors d'exclusió social, que atenguin els col·lectius socialment i relacionalment vulnerables i que promoguin l'autonomia personal.

No volem una ciutat amb malnutrició, a on la gent es vegi obligada a viure a les fosques. Les competències i els recursos de l'Ajuntament s'han d'utilitzar també perquè tots els habitants de Sant Adrià gaudeixin d'una **renda mínima, d'alimentació adequada i d'un subministrament suficient d'aigua, llum i gas**. Igualment, cal possibilitar la mobilitat en metro, autobús, tramvia o bicicleta en tota l'àrea metropolitana i amb preus accessibles.

Volem que tothom, des dels infants a la gent gran, visquin on visquin, puguin gaudir d'espais públics i de barris acollidors, segurs i inclusius.

2. Guanyar per impulsar una economia amb justícia social i ambiental

Garantir drets i una vida digna per a tothom és impossible si no transformem l'actual model econòmic i productiu. En els darrers anys, els costos de la crisi s'han concentrat en la gent del carrer, mentre que les polítiques públiques han beneficiat els grans lobbies financers, immobiliaris i turístics.

Aquesta deriva està destruint el territori i generant una economia fortament especulativa. Volem revertir aquesta situació i promoure una economia social i sostenible, al servei de les generacions presents i de les que vindran. La transició cap a una nova economia exigeix noves formes de treballar, de produir, de consumir, de distribuir i de viure en comunitat.

La política fiscal municipal ha de ser progressiva i ecològicament orientada.

Les sancions contra els pisos buits, les bonificacions sobre les instal·lacions d'aprofitament de les energies renovables, la taxa turística, les mesures fiscals contra l'especulació del sòl, el pagament per generació de residus, esdevenen totes elles eines imprescindibles per assolir aquest objectiu.

La transició cap a una economia socialment i ambiental justa ha de ser vista com una oportunitat de desenvolupament i no com un obstacle.

La rehabilitació d'habitatges; la construcció amb criteris d'eficiència energètica; l'agricultura urbana, els serveis de cura, atenció i suport a la dependència, a la gent gran i a la infància; el foment d'activitats culturals, o la recerca en tecnologies ecològicament sostenibles poden ser font d'ocupació digna i de vida saludable per a tothom.

No volem una ciutat que vengui el patrimoni urbà al millor postor.

Volem institucions que incorporin criteris socials, ambientals i de qualitat tant en la contractació com en les compres públiques. Volem protegir el comerç de proximitat, impulsar l'emprenedoria social i reforçar el teixit cooperatiu com a element d'identitat de la nostra ciutat i com a manera de generar llocs de treball sostenibles.

3. Guanyar per democratitzar les institucions i decidir la ciutat que volem

Res del què ens proposem es podrà fer si no canviem les regles del joc. Hem d'aconseguir que les institucions responguin a la voluntat de la població i no als interessos dels grans poders econòmics o d'uns governants acostumats a treballar amb la porta tancada.

La gent ha de decidir per si mateixa tot el que estigui al seu abast, i, a través de representants degudament fiscalitzats, tot allò que no es pugui decidir de manera directa.

Un control eficaç de les institucions exigeix informació transparent i accessible i mecanismes de lluita contra la corrupció.

Les dades rellevants en mans de les institucions han de ser de domini públic. Tothom hi ha de poder accedir de manera senzilla. S'han d'impulsar auditories ciutadanes independents amb capacitat d'iniciar procediments judicials quan es detectin irregularitats. La ciutadania també ha de poder participar en el control dels pressupostos i del deute municipal.

Cal auditar de manera immediata tots els ens i càrrecs directius municipals.

Hi ha moltes institucions municipals necessàries per garantir el benestar ciutadà. Però també hi ha ens costosos i opacs que beneficien interessos particulars. S'ha d'elaborar un pla independent de racionalització de tasques i transparència. Cal revisar els sous directius de tots els serveis i empreses municipals i establir-ne límits màxims.

La ciutadania té dret a decidir tot allò que l'afecta de manera rellevant.

Volem una reforma integral dels mecanismes de participació ciutadana per fer-los efectius i per incorporar criteris de paritat i igualtat de gènere. Totes les decisions que tinguin un impacte substancial en el pressupost, com les reformes urbanístiques o els macroprojectes, han de ser sotmesos a consultes ciutadanes vinculants.

Democratitzar la ciutat també és reconèixer i promoure les iniciatives locals i les xarxes d'autogestió de serveis i béns comuns. Des d'ateneus i centres socials a cooperatives de consum, horts comunitaris, bancs de temps o espais familiars de petita infància. Les institucions han de dotar-los d'espais, recursos i suport tècnic, tot respectant-ne l'autonomia i evitant-ne la instrumentalització.

4. Guanyar per assumir un compromís ètic amb la ciutadania

Per rescatar la ciutat de les elits que la tenen segrestada no n'hi ha prou a proposar noves polítiques públiques. Cal un canvi substancial en la manera de fer política.

En una democràcia digna d'aquest nom, **tot ciutadà o ciutadana ha de poder assumir tasques de gestió pública o de representació política.** L'àmbit municipal, per la seva proximitat, és idoni per posar en pràctica aquest ideal.

La defensa d'un vincle més estret entre ciutadania i representants comença per **combatre la il·lusió que nosaltres ho farem millor per raons de virtut personal.**

Tota persona que esdevé representant ha de ser controlada i sotmesa a límits. En cas contrari, queda massa exposada a la pressió dels poders fàctics i es pot corrompre amb més facilitat.

Volem que qui aspira a representar-nos a les institucions assumeixi un **compromís ètic vinculant** en l'exercici del càrrec. Aquest contracte entre la ciutadania i els representants ha de servir per apropar la política a la gent i recuperar-ne el sentit més noble.

S'han d'establir **limitacions de sous i mandats.** Els representants de la sobirania popular han de rebre una retribució econòmica adequada al seu treball i a la seva responsabilitat, però no poden gaudir de privilegis innecessaris. Els seus ingressos i el seu patrimoni s'han de fer públics de manera periòdica.

Per evitar la professionalització de la política i per facilitar la implicació de gent diversa en les tasques institucionals, creiem convenient que s'estableixi un límit temporal de dos mandats per a tots els càrrecs electes.

S'ha d'impedir també l'acumulació innecessària de càrrecs i funcions. Aquesta mesura és essencial per impedir la concentració de poder en poques mans i garantir la màxima dedicació dels representants a la funció pública.

Els representants electes han de **retre comptes davant de la ciutadania i assegurar la transparència de la seva gestió pública.** Volem que expliquin les seves decisions polítiques i les sotmetin a discussió. També que facin públic, sense excepcions, el contingut de la seva agenda. La ciutadania ha de dotar-se de mecanismes per denunciar els representants que incompleixen el seu mandat sense haver d'esperar a

votar. Per fer-ho, s'han de impulsar figures com les **consultes per a la revocació de regidors i alcaldes**.

Si volem fer política d'una altra manera, **les despeses de les campanyes electorals s'han de reduir de manera dràstica**.

També **s'ha de posar fi als préstecs d'entitats financeres que generen deutes incompatibles amb l'exercici autònom de la política**.

Tot càrrec electe que abandoni la funció pública ha de poder reprendre la seva vida professional en les millors condicions possibles i en igualtat amb la resta de la ciutadania. Tanmateix, cal **eradicar les portes giratòries** a l'àmbit municipal. Durant un període de cinc anys no s'ha de poder accedir a alts càrrecs de grans empreses vinculades al sector on s'ha desenvolupat la funció representativa, i en cap cas als consells d'administració.